

ВПЛИВ ГОЛШТИНСЬКОЇ ПОРОДИ НА ВДОСКОНАЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ МОЛОЧНИХ ПОРІД

І.І. Гончарова

Державний біотехнологічний університет, Харків, Україна
к.с.-г.н., доцент, доцент кафедри генетики розведення та селекційних технологій
в тваринництві, irina.i.goncharova@gmail.com

Молочне скотарство є найважливішою галуззю тваринництва нашої країни, оскільки забезпечує населення дієтичними продуктами харчування – молоком та яловичиною, які мають високі харчові якості і користуються підвищеним попитом у населення.

Молоко за споживчими властивостями займає друге місце після хліба, а за кількістю елементів харчування воно займає перше місце серед всіх продуктів тваринного походження.

Україна має ідеальні умови для виробництва молока високої якості. За існуючих проблем у молочній промисловості у більшості господарств, що мають намір продовжувати виробництво молока, слід створити такі умови відтворення стада, утримання на годівлі молочної худоби, які б забезпечували високу продуктивність тварин та високу ефективність виробництва молока з високими показниками якості.

Розв'язання проблеми збільшення виробництва молока та поліпшення якості продукції скотарства у великій ступені залежить від постійного удосконалення існуючих і виведення нових порід з високими адаптаційно продуктивними якостями. За останні десятиріччя в Україні створені нові вітчизняні високопродуктивні породи великої рогатої худоби, у тому числі і українська чорно-ряба молочна та червоно-ряба молочна породи [1, 2, 5].

Основними складовими економічної ефективності ведення молочного скотарства є генетичний потенціал молочної продуктивності, повноцінність годівлі, інтенсивність вирощування молодняку і відтворення стада, використання прогресивних технологій, у тому числі біотехнології, рівень ветеринарного захисту стад, енергонасиченості виробництва, застосування науково-обґрунтованої системи селекційно-плеємної роботи з конкретною худобою.

Оскільки, для створення нових молочних порід широко використовували голштинську породу, необхідно відстежувати ефективність її поліпшуючого впливу на сучасне поголів'я вітчизняних молочних порід.

Українська чорно-ряба та червоно-ряба молочні породи порід мають голштинське походження. Зараз в українській чорно-рябій породі використовують бугаїв-плідників 35 ліній [2], у червоно-рябій – 28 ліній. З них заводські лінії Імпрувера 333471, С'юпріма 288659, Хановера 1629391, Шеврея 6241, Дон Жуана 7960 та Майердел Сатейшна 1599075.

Затвержені при виведенні породи нові Лінії Бонд Хейвн Нагіта 300502, Чіфа-Валіанта 1654414, Енгансера 343514, Кевеліє 1620273, Рігела 353882, Дейрімена 1672325 та інші, які поповнили генетичний та генеалогічний склад породи. Родоначальниками ліній визнані бугаї – поліпшувачі голштинської породи, яких інтенсивно використовували в базових господарствах.

У складі українсько червоно-рябій породи як селекційні досягнення і внутривидові структурні формування особливо селекціонуються центральний, південно-східний та прикарпатський зональні типи. Вибір батьківських форм для використання їх у відтворювальному схрещуванні при створенні породи і типів базувався на високій спеціалізації червоно-рябих голштинів і айширів в молочному напрямі продуктивності, а також добрій пристосованості їх до дворазового машинного доїння. Ставилося завдання поєднати у новій породі кращі ознаки – високу молочну продуктивність, придатність поліпшувачих порід до машинного доїння з добрими м'ясними якостями, пристосованістю до кліматичних та екологічних місцевих умов, міцність кістяка та подовжена тривалість використання сименталів [3].

Центральний внутріпородний тип виведений шляхом відтворювального схрещування сименталів із червоно-рябими голштинами. Як структурні формування до складу центрального внутріпородного типу входять київський, прилуцький і черкаський заводські типи, а південно-східного – вінницький та харківський.

Південно-східний внутріпородний тип виведений шляхом складного відтворювального схрещування сименталів із червоно-рябими голштинами, айширами та мольбельярдами.

При виведенні прикарпатського внутріпородного типу в базових господарствах застосували метод складного відтворювального схрещування чотирьох порід симентальської, монбельярдської, червоно-рябої німецької та червоно-рябої голштинської породи

Чистопорідні бугаї-плідники голштинської породи характеризуються перевагою за племінною цінністю за надоем порівняно із бугаями-плідниками, які мають у своєму генотипі різну частку спадковості за голштинською породою.

Бугаї української чорно-рябої породи лінії Чіфа мають вищу племінну цінність за надоем +251 кг порівняно із бугаями-плідниками української червоно-рябої породи [3].

Виявлено поліпшувальний вплив голштинської породи на сучасне поголів'я української чорно-рябої та червоно-рябої молочних порід. Чистопорідні бугаї-плідники голштинської породи характеризуються перевагою за племінною цінністю за надоем порівняно із бугаями-плідниками, які мають у своєму генотипі різну частку спадковості за голштинською породою.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Рудик І.А. // Теоретичні й практичні аспекти породоутворювального процесу у молочному та м'ясному скотарстві. 1995: 130-131.
2. Пелехатий М.С., Шуляр А.Л. // Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва». 2011. 19: 105-109.
3. Почукалін А.Є., Прийма С.В. // Розведення і генетика тварин. 2014. 48: 114–124.
4. Єфіменко М.Я., Подоба Б.Є., Братушка Р.В. // Тваринництво України. 2014. 10: 10–14.
5. Зубець М.В., Рубан С.Ю. // Розведення і генетика тварин. 2010. 44: 3–10.

ВПЛИВ РОЗДІЛЬНОЇ ГОДІВЛІ КУРЕЙ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ПТИЦІ

К.Д. Іванова¹, І.І. Гончарова²

Державний біотехнологічний університет, Харків, Україна

¹здобувач ступеня вищої освіти бакалавр, спеціальність «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

²к.с.-г.н., доцент, доцент кафедри генетики розведення та селекційних технологій в тваринництві, irina.i.goncharova@gmail.com

Вступ. Продуктивність курей залежить від породи, кросу, способу утримання, розміру груп, щільності посадки, мікроклімату приміщень, способу вирощування ремонтного молодняку та від організації годівлі [1].

Порівняно з іншими сільськогосподарськими тваринами травна система у птахів має свої особливості. Птахи краще використовують обмінну енергію і перетравний протеїн корму, але засвоєння поживних речовин при ферментативному і мікробному травленні у них нижче порівняно з іншими видами тварин [2, 3].

Існує також різна потреба в поживних речовинах у курок-несучок та півнів. Курочки повільніше ростуть, але краще використовують енергію і протеїн корму, оскільки у них маса